

תת"ע (חדרה) 9897-04-23 - חוסין עתאמלה נ' מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 9897-04-23 מדינת ישראל נ' חוסין עתאמלה
תיק חיצוני: 10501237456

מספר בקשה: 2

לפני כבוד השופטת עידית פלד

חוסין עתאמלה

מבקש
נגד

מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

משיבה

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 14.5.23, ונדון לקנס המקורי הקבוע בצדה של העבירה בגינה נשפט.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

היה מקום לדחות את הבקשה על הסף מן הטעם שהוגשה באיחור ניכר. המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי 30 ימים מיום קבלת גזר הדין; ובענייננו, בתיק בית המשפט קיים אישור מסירה על פיו פסק הדין בהיעדר הומצא למבקש ביום 28.5.23; כך שהבקשה לביטול פסק דין הוגשה כשנה ממועד הידיעה אודות פסק הדין, - שיהוי שלא הוסבר ושיש בו כדי לבסס דחייתה של הבקשה (עפ"ת (מחוזי מרכז) 22-03-22 חאלד אבו סמור נ' מדינת ישראל (נבו 12.05.2022)).

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה.

בית המשפט ייעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן

הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון, אני סבורה כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שמאישור המסירה בתיק בית המשפט עולה, כי הזמנה לדין נשלחה למבקש וחזרה בציון 'לא נדרש'; והמבקש לא הוכיח כי לא קיבל את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלה, ולא הציג כל ראיה שיש בה כדי לסתור את חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם**; רע"פ 805/09 **שמואל פרפרה נ' מדינת ישראל**).

נקבע, כי "משמעות אישור מסירה בו מצוין כי הדואר "לא נדרש", כשמה כן היא, שהמערער לא ניגש לדואר ולמעשה **נמנע מלדרוש את הדו"ח** שנשלח אליו בדואר רשום. מכאן, הנטל עובר למערער להראות כי מחדלו אינו תוצאה של הימנעות מכוונת, אלא כי מדובר **בסיבות שאינן תלויות בו**". (עפת (מחוזי חיפה) 2047-09-22 **סלומן נ' מדינת ישראל**, 24.10.22, פסקה 7);

עוד נקבע, כי "על מנת לסתור את החזקה, אין די לטעון לקיומם של פגמים או חוסרים "באישור המסירה"- הוא המסמך אליו מכוון המערער, אשר בו צוין כי הדואר לא נדרש. על המערער הנטל להראות באמצעות ראיות, מסמכים או בעקבות ברור שעשה, כי אי קבלת הדואר אינה נובעת מכך שהוא נמנע מלקבלו. ... הטענה כי אישור המסירה חסר פרטים, אין בה כדי לכפר על המחדל של המערער ומשמעותיותו". (עפ"ת (מחוזי חיפה) 10086,10054-11-21 **גאוני נ' מדינת ישראל**, 29.11.21, פסקה 9) וראו גם רע"פ 5008/21 **שמעון ביטון נ' מדינת ישראל** (נבו 30.08.2021) פסקה 8; ו"שעה שדבר הדואר לא נדרש, והמערער לא הוכיח כי לא קיבל את ההזמנה לדין בנסיבות שאינן תלויות בו ולא הציג כל ראיה אחרת שבכוחה לסתור את חזקת המסירה, הרי בדין בית משפט קמא דחה את בקשת המערער לביטול פסק הדין" (עפ"ת (מחוזי חיפה) 26126-01-22 **אלגאוי נ' מדינת ישראל**, 17.1.22, בפסקה 9).

ובענייננו, המבקש לא בירר את נסיבות מסירת הדו"ח, ואף לא פנה לסניף הדואר לבירור טענתו, ולפיכך, יש לראותו כמי שקיבל את ההזמנה לדין. וראו גם עפ"ת (מחוזי חי') 53629-08-23 **נדים סלאמה נ' מדינת ישראל** (נבו 15.10.2023).

לפיכך, המבקש לא עמד בנטל ההוכחה המוטל על כתפיו, וניתן היה לדון אותו בהיעדרו (עפת (מחוזי חיפה) 27178-02-19 **מאהר נ' מדינת ישראל**, 21.2.19; עפ"ת (מחוזי חי') 37016-12-18 **נסאר נבואני נ' מדינת ישראל**; ועפ"ת (מחוזי חי') 21632-09-11 **מוחמד מצאלחה נ' מדינת ישראל**).

אשר לתנאי השני - אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שהמבקש לא הציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, כי יש לו טענות הגנה, ולא הצביע על שיקולים הנתמכים בתשתית ראייתית כלשהי שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כנדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין; ועל פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בעלמא בכדי להקים חשש לעיוות דין (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

"המערער הסתפק בטענה כוללנית לפיה רצה להשמיע את גרסתו בפני בית המשפט אולם לא פירט

דבר מעבר לכך. בנסיבות אלו, לא ניתן לומר כי הרים את הנטל המוטל על בעל דין המבקש את ביטולו של פסק דין. (רע"פ 1711/20 סני חורי נ' מדינת ישראל (נבו 08.03.2020)).

אין גם בטענה לקיומו של נזק בשל צבירת נקודות במשרד הרישוי והטלת אמצעי תיקון כדי להצדיק קבלת הבקשה (עפ"ת (מחוזי חיפה) 37191-10-21 שרארי נ' מדינת ישראל, 15.11.21, פסקה 18); ו"מדובר בשיקול של תועלת ולא בשיקול של עיוות דין". (עפ"ת (מחוזי חיפה) 21418-12-15 קויפמן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 31.12.2015); ו"מן המפורסמות, כי ניקוד ואמצעי תיקון אינם בבחינת עיוות דין". (עפ"ת (מחוזי חיפה) 74456-01-24 איאד ג'בארין נ' מדינת ישראל, 26.2.24);

גם העונש שהושת על המבקש (קנס המקור) אין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ג' סיוון תשפ"ד, 09 יוני 2024, בהעדר הצדדים.